

engrosleddet. Som oplyst vil det vanskelig-gøre industriens stilling; det vil antagelig føre til større prisstigninger, end hvis skatten opkrævedes i detailleddet, og det giver ikke den større mulighed for kontrol med de skattepligtige indkomster, som regeringen åbenbart også havde tilsigtet med sit oprindelige forslag. Under de givne omstændigheder må det naturligtvis anses for en fordel, at levnedsmidler og brændsel undtages, men der savnes en saglig motivering for også at undtage aviser fra engros-omsætningsafgift. Den særlige afgift på manufakturvarer m. v. (tøjskatten) burde i det mindste bortfalde ved indførelse af almindelig omsætningsafgift.

Den i flertalsbetænkningen omtalte kompensation i form af højere børnetilskud og 10 kr. om måneden til folke- og invalidepensionister samt et beskedent nedslag i skatten for de laveste indtægter er kun kompensationsordninger af navn. De vil få den praktiske virkning, at det lønregulerende pristal i juli kan trykkes med 1,3 point, medens stigningen som følge af omsætningsskatten først indtræffer så sent, at den ikke får indflydelse på det lønregulerende pristal i indeværende overenskomstperiode.

Forslaget om et præmieobligationslån kan støttes, ihvorvel hensigtsmæssigheden af at sætte obligationernes pålydende så lavt som til 10 kr. må betvivles.

Det kan ikke godkendes, at man vil afskrive 500 mill. kr. af statens kasseoverskud for 1962-63 på kontoen for statens faste gæld til nationalbanken. Dels tilkommer det ikke danske skatteydere at betale af på den gæld, den tyske besættelsesmagt pådrog sig, dels bør staten have mulighed for ved hjælp af en passende kasserreserve at gribe regulerende ind på pengemarkedet og i beskæftigelsen.

Det må anses for meget betænkeligt, at man nu — så kort tid efter ophævelsen af en række restriktioner — vil begrænse såvel den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed som det private byggeri, og det er direkte forkasteligt, at også boligbyggeriet nu skal begrænses ved direkte statsindgreb. Der savnes simpelt hen en motivering herfor, medmindre den bevidste hensigt er at fremskaffe arbejdsløshed i byggefagene med mu-

lighed for at trykke lønningerne ikke blot her, men også i andre fag.

Hvis der, som det foreslås af flertallet, åbnes adgang til huslejeforhøjelser ved genudlejning, må man gøre sig klart, at dette er indledningen til torpedering af hele lejerbeskyttelsen. Den omtalte spænding mellem huslejen i nye og ældre boligejendomme bør mindskes ved, at byggeomkostningerne og dermed lejeniveauet i det nye byggeri sættes ned og der åbnes for konvertering af de dyre lån i de senere års byggeri til lån, som kun forrentes med 3 pct.

Mindretallet må endelig udtale sin forbauselse over, at regeringen har påtaget sig pligt til i finansåret 1962-63 at holde statens udgifter inden for en ramme af 8.540 mill. kr.

Hvad angår flertallets plan for finansåret 1963-64, må det betvivles, at sådanne bindende aftaler mellem en del af folketingets partier kan stemme overens med dansk forfatningsskik eller være gyldige i medfør af grundloven. Derved at aftalen binder partierne og dermed folketingets flertal, bliver jo folketingset berøvet sin fri afgørelsesret. Mindretallet vil derfor opfordre til, at disse aftaler betragtes som ikke gyldige, og at folketingset til sin tid forbeholder sig at træffe afgørelse om skattepolitikken og den økonomiske politik ud fra de til den tid gældende forudsætninger.

I øvrigt må det bemærkes, at de forudsætte lettelser i statsindkomstskatten er yderst asociale, idet de store mellemindtægter — helt op til 70.000 kr. — forudses at få en, også forholdsvis, betydelig større skattelettelse end de mindre indtægter.

Det kan ikke godkendes, at samfundet skulle opgive sin prioritet i Danmarks jord derved, at grundskylden til staten bortfalder. Der savnes i øvrigt oplysning om, hvad flertallets partier har aftalt vedrørende eventuelle støtteordninger for landbruget, hvilket dog vel bør kendes, når det som her drejer sig om hele landets økonomiske politik.

Præmieringen af opsparing i form af skattelettelser er mindretallet imod. Det vil i de allerfleste tilfælde betyde, at opsparingserven og ikke opsparingsviljen præmieres. Den skattelettelse, der gives som præmie, må jo betales af andre skatteydere, som altså ikke er i den økonomisk heldige situ-